
Prædiken til 20. S. e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 20. S. e. Trinitatis	4
20. S.e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 20. S. e. Trinitatis

20. S.e. Trin.

Prædikedag 20. S.e. Trin.

Prædikedato 17. oktober 1926

Prædiketekst Matthæus 21,28-44

Prædiken ID P171026-01

Kilde KMF-nr. 14.21.13

20 S. e. Trin.

Kort i Forvejen: hvad I bede om troende, det skal I faa.

Derefter Lignelsen om de 2 Hyklere, af hvem den bedste, det bedste Menn., er den trodsige, den, der siger Nej. Og dog han var jo ingen Hykler, han mente med sit Nej. Saa værer vi da ængstelige for at dømme andre, at ikke Toldere og Skøger skal gaa før os ind i Himlen. Altsaa, det, X hader, er Selvretfærdighed — lad den da blive langt fra os! Hvad tykkes eder. *I* maa selv skønne. Krstnd.'s Vej er ikke Katekismeudenadslæringen eller den ydre Byden — det er Frihedens, Selvovervejelsens Vej. — Johs kom paa Retfærdighedens, altsaa netop ikke Selvretf. Vej, og de troede ham *derfor* ikke. Den anden Lignelse:

En Godsejer drev en fjerntliggende Gaard op til at yde det bedste — han drænede den, merglede den, kunstgødede den, tilsaaede den og lejede den ud til en Fæster efter Kapiteltaxt d.v.s. Tønder Byg og Rug. Ved Høsttid sendte han sine Karle — dem slog og dræbte og stenede de. Lige saa andre. Til sidst ogsaa Sønnen

Det er Jøderne.

Jamen ogsaa Europa. Det fredede han ogsaa med agriculture — netop Kultur, men da han sendte Bud efter Frugterne — saa slaar de hans Tjenere med Spottens Ris, dræber dem med Vantro, stener dem med Ligegyldighed

Men det er ogsaa hele den faldne Jords Historie.

Men det er ogsaa mit Hjertes, dær, hvor han saede Godhed og Naade og tugter Slaphed og Egensind.

Og saa spørger jeg da: hvordan skal vi holde Ageren ved Lige, hvordan betale vor fulde Afgift til ham til rette Tid?

Skriftetale.

Jesus selv har bygget en Vingaard, sin Menighed; den kræver han Frugter af, men han passer den ogsaa, han nærer den, saa den kan give Frugt. Eller: han er Vintræet, og vi er Grenene, og den himmelske Styrkesaft, der kvæger Stammen føler vi strømme ud i Grenene ved Nadveren. Da bliver jeg fuld af Angst fordi den Hellige selv møder mig urene, men ogsaa fuld af Lykke ved at mærke hans rensende og glædende Kraft.

lige Aar?: 1924